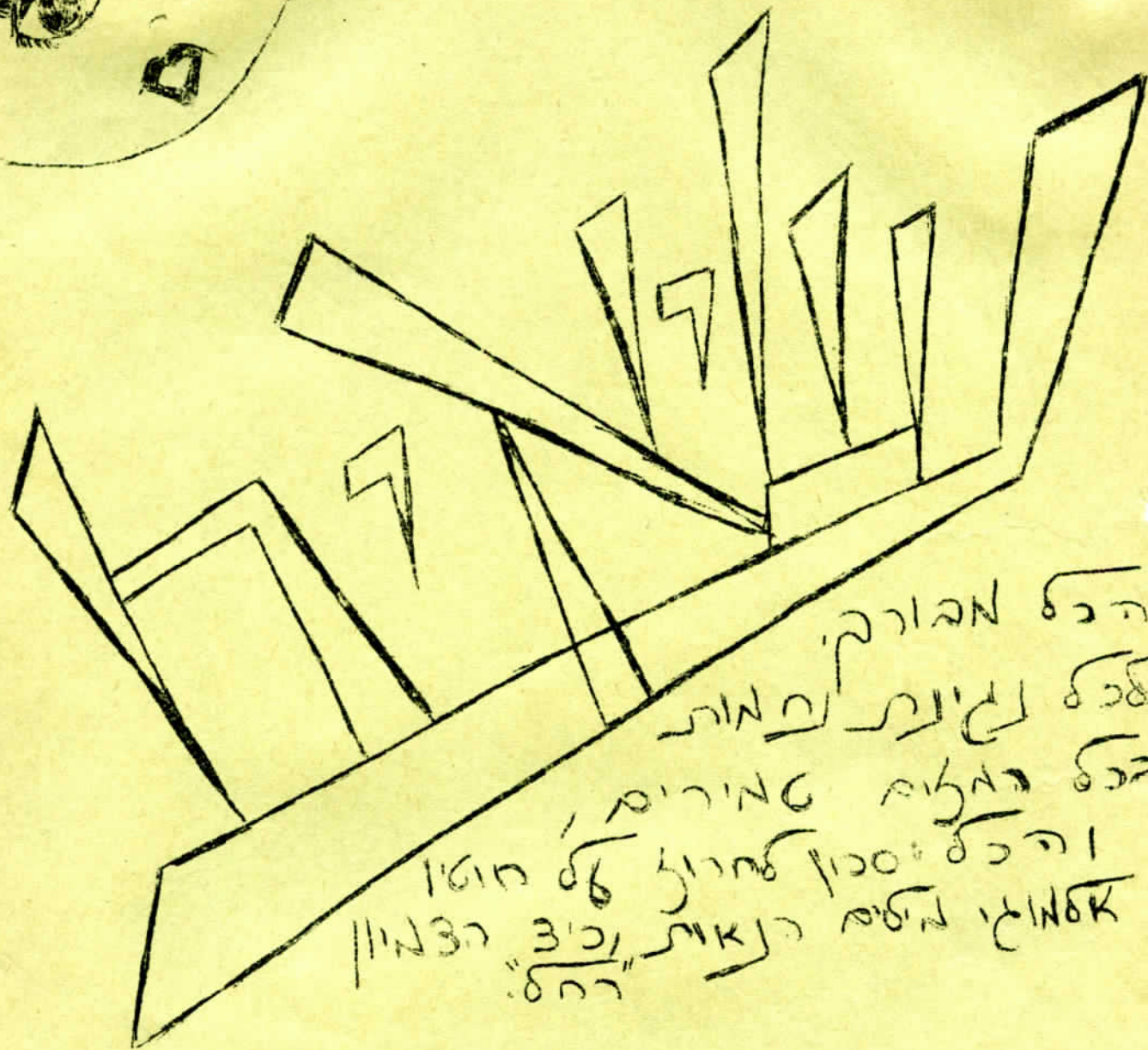
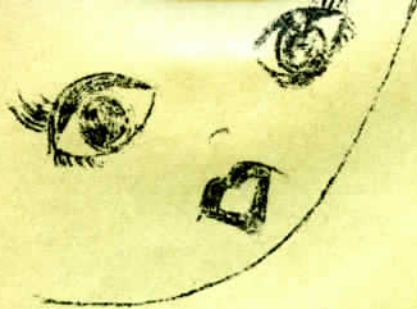
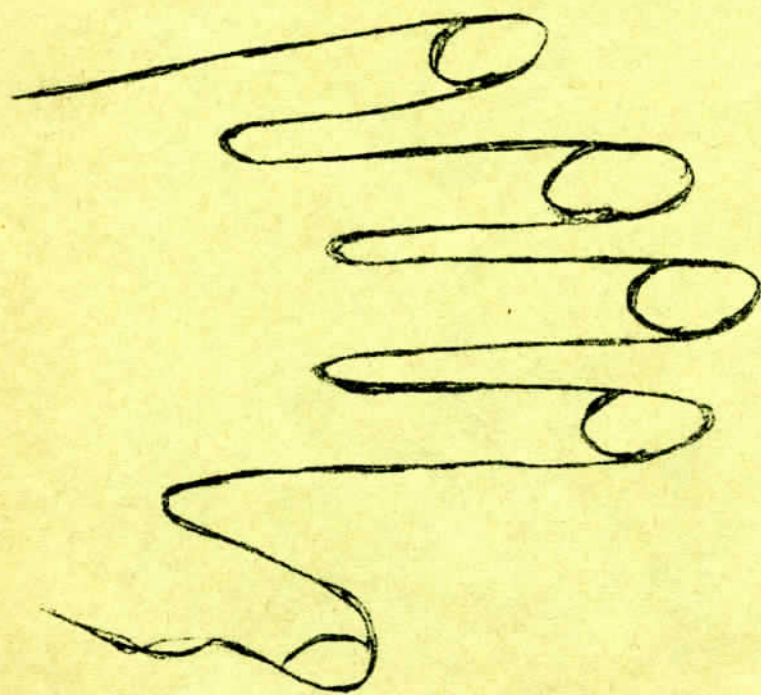

הכל מבורך
אכלו ושתו ושמחו
הכל באלוהים אלהינו
והכל יסכון אחריו אל חוטא
אמאני היום הנאתי "החם" הצנחין

אלון חבית היצרים
בפר תרס"א
17/11/70
14 יא

המערכת

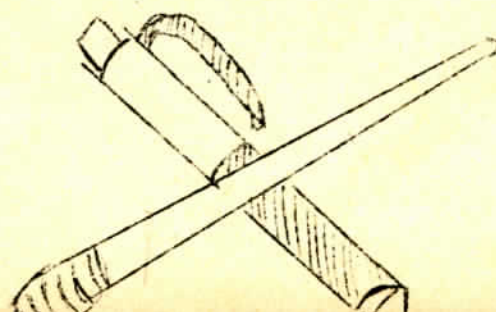
והנה אנחנו נמצאים בפתחו של עוד עלון, כרגיל באיחור אבל כמו שאומרים "טוב מאוחר מאף פעם לא".

עלון זה מקביל לפתיחת שנת הלימודים (בערך), ולכן תקראו בו רשמים וחוויות ראשונים מבית הספר/"החינוך" - החדש.

שאיפתנו לעלוני הבאים היא לערוך מדורים קבועים בכל עלון ובעזרת "כשרונותינו" (וידוע שיש) אנו מצפים להצלחה... ולבסוף אנו מצטטים שיר שכתבה המשוררת רחל לעיתון "דבר" בראשית דרכו. אנו מקווים שיהיה כך לגבי "נשיאים".

"כאן כל הרים שכלם וכל האזור
הוא יגבר ויגבר
ואחרי כל הים וכל הארץ וכל
את-ל'ן מוצאנו הנה."

זה זכור לא זכור ראשית כיפולו הרבים
אין אלה וכל
הוא אסור אל הארץ, חב' בין כפי
ושער ודור אשור.

לליידי דברנביל, יקירתי,

עכשיו שבת צעהריט ואני יושב וכותב לך, לך - הישבת בשורה הראשונה בליידי. ראשית כל, איחולים להעברתך לבית הכבוד, מה גברך? אני יודע מה את חושבת השבת במיטה, לכן אני מאחל לך איך ירוק קטן מלא שיער! (כמתנה מן היט).

אך אני רוצה שאת החלפת לעזוב אותי, פתאום עכשיו? פתאום היום! אבא, אני לי לאהוב אותך. אל תגידי לי "היי מיט, חבר", כי אני יודע שילדתי אותה אתה, וכן אני מעריך ויודע את הפלא שלך.

עכשיו איבתיך ואני צועק הצילו! את שרה שיר לשלום ובינתיים בוכחתי שבינינו הכל נגמר. איפה את, אהובה?

התחרטת, הא? ובכן, אל תגידי "אט חשוב", או "חזור!" כי את קצת חויב בלב שלי, ואט אין אהבה אין עבודה. לכן, נוהי, גברת, נוהי!

שלום לך, קאנדי הממוקת, חרי ולמה לנו לקחת ללב? ולפני שאנו נפרדים אשיא לך 2 עפות: לעולם אל תינשאי לאיש-מטילה! ואל תגידי שיותר אנחנו לא פריכים.

שלך

האדם הניאנדרטלי.

נ.ב.
אני לא יודע למה,
אבל אני בורא ממליח במצער
הפזמונים בדמך האחרון.
הנ"ל

ועוד דברים

דוחטים, דוחפים, מנסיט להכניס מה שיותר קללות בלועזית, רעיונות של "מה המורה חושב" והתפלספונות פרסנסיות.

אבל סוף סוף מתחילים להרגיש מה זה ללמוד. וכל זאת למה? (במבטא רוסי הזק) בגרות! לתלמיד הקטן אין זכות דיבור. הוא רק פותח את פיו ו.... "תמוק כבוד! זה בדברו זמן! אתה טמט מדבר שפורות!" התלמיד המטכן מדוכא. כל מילה של המורה/מורה היא פנינה שאין עליה עוררין. והמבטאים זורמים בטבע.

פרסונס הגדול והנערץ. דיקטטור כל יכול, יוצא מהדרו בשעת הצלשול ומחכה לגילויי יראת כבוד, ולבסוף פולט "בוא להדרי ב 9.00".

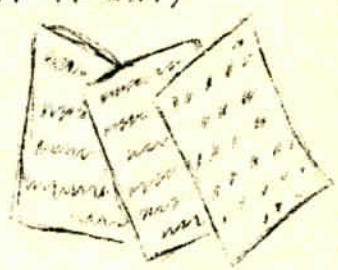
מסטר אימים כמו ברוסיה, ורק הבדל אחד ישנו: אנחנו לא שמים עליו.

עליות יוצאת מן הכלל שוררת בין ההבדלה. מצפצפים על כל העולם, שיחות עירות על ענייני דינמא מתנהלים לאורך ולרוחב השעורים.

אבל אף על פי כן ולמרות הכל - טוב כאן.

(ואפילו לומדיט קצת לפעמים.)

תמנה

הוא היה ילד שקט ונחמד. ילד תם ושלם. אשר המעשים הרעים היו ממנו והלאה. ושמו צ' יפופו. וצ' יפופו זה התם והשלם, השתעשע ובהבה במשחקים יחד עם חבדיו.

לפתע באו שלושה רשעים (הטוב, הרע והמכוער). שלושה פושעים שיצא להם שם מארץ כמכים ילדים ללא תקנה. שלושת אלו הם הגרועים שבפושעים - המשטרה מחפשת אחריהם ללא הפסק.

צ' יפופו סיפר על המעשה הנפשע הזה לחברו. ילד פינוקי, שהזדעזע עמוקות מפניו הפצועות של חברו, הוא סיפר את המעשה הנורא לאמו - אישה בעלת בטחון מופרז ובעלת כבוד עצמי גדול. וזו (תסמכו עליה) ידעה להגדיל ולנפח פרשה זו, והיא הגדילה בהגזמות בעיניים באומרה שהם חשملו את הילד התם. וכעבור יום ידע כל כפר על המעשה הנורא והאכזר.

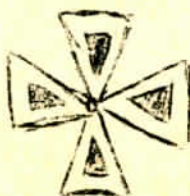
המקרה אירע אור ליום ו' ה-18 בספטמבר בשעה 14.00 אחר הצהריים:
מספר ילדים צעירים אשר המועדון לא מיועד להם ואין להם שום זכות
להיות בו. שיחקו בו טביס שולחן (פינג-פונג)

ואז באו שלושה בערים אשר המועדון שייר להם (שלושת העבריינים הצעירים) ובקשו את הצעירים לעזוב את שולחן המשחק. ואלו אכן עזבוהו עם הכדור (טענו שהכדור של המועדון שייר להם) ולא רצו לתת אותו. הבערים לקחו את הכדור בכח באמצעות כמה חבטות ומכות (ולא כפי שהופץ, עיבויים קשים ואכזריים, חישמול עד הלב).

ביחס לחיטמול הילד התם. המחשמה האכזר החזיק בידו טרנספורמטור
שהיה קשר לחשמל כמו הקשר בין יום ולילה (הטרנספורמטור לא היה מחובר
לחשמל) וחיטמול את הילד עד הלם.

לדעתי היו צריכים החברים פחות פזיזים, ולא לשמוע רק צד אחד של המקרה - את הצד המנופח - ולקבוע לעבירות דעתי, היו צריכים לשמוע את

יבאב עדר

נקמה ופחד:

ק' חזק' חזק' חזק'

על החרים, קצ' אלמסק

1872

שלך מן חלקי אלהות

וזה קדש בחברתו הילדים

מסיבת סוכות

הוכחה ראשונה לכך שדעות נכונות מועלות הייתה מסיבת סוכות.
דימוי 4 המינים היו מוצלחים ביותר כגון: ערבה - שיער,
4 בנות מלאו את שערן לקצב והמוסיקה. קולב - קולב,
(מנצח שומעו דומים) כמה בנים שמו על המסיל קולב
וביתו לאמר מעלה!

המלפסיה של חברת הילדים נכבדה!!! הצליחו להדליק
שמיים היורה צמחי אצבעות בלבד - נו, מה? אומרים
על כך? לסיום היו ריקודים והחבר'ה נחננו.

=====

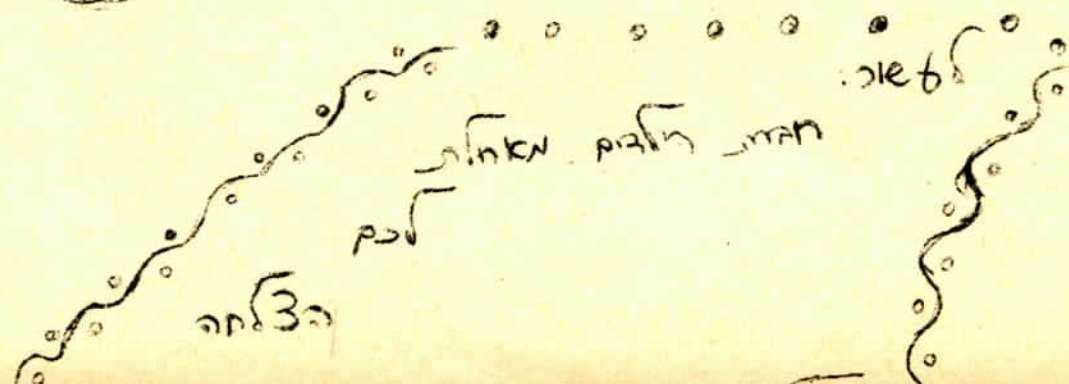
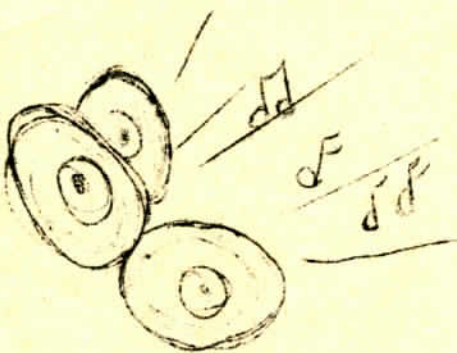
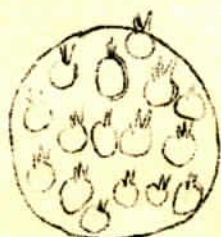
נסיעה לסוכות

עוד הוכחה לכך שדעות נכונות עדין מועלות, הייתה נסיעה
לסוכות בליל שבת. המארג המכבד הלווה! יעבור על
החול סביב ללחבות המקפצות, "השינה קלחה" מהמיות
וה"פופ-קורן" נשרף, חבל, לא?

לא נורא, העיקר זה מאג הדות המדומה על כולם ואין
לאמר שחלל במו המדונה לערב שבת.

לסיכום: היה לנו מנהג יפה - קולנוע שבת - והיה דאוי
להמשיך בזאת. אני מקווה שדעות הנכונות תמשיך בשטף
הפעילות.

=====

בעיה דשמה "פרסנס"

השעור ראשון / אנגליית /
באר הותגליית /
נפתח באת הכתב
אזמא הוסעה דפתחה / ארמא לכמ דמעה
הדיות /
רשעית על צדי /

רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /
רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /
רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /

רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /
רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /
רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /

רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /
רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /
רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /

רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /
רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /
רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /

רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /
רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /
רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /

רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /
רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /
רשע קול שטא /
שקסטיני / את קדו /

חשן

יש בי אחי
כזה שלי, וקל דעתי
ובוא חרש הסל,

בנין שלי, ארובות.

ואני מלאה פקודותי,

מלאה תאור ספרך.

אלאחי מן אני כה שלימה וריקה
כה ברוך

ואלתי, אנסה להחליט לו,

ואני - הוא כה אכזר,

כל כך רחש, ואכזר...

אלה אני מבינה, אני חזקה

ויוצאת מנצחת,

ובוא נבטל.

לאפרים:

עם היתוך מרכז חבורת הילדים החדש

ומדריך כותב סיכומים

עלה והצלח

מחשבות

הרפתקאות נעיה "א"מ 66

יצאנו מהבסיס (בהס"פ) עם שחר בשעה 7.30. כוחותינו מנו שלוש פלוגות סער מהפלמח. בראש הוביל אפרים תמיר-הכתפיים תומך במזכירתו היפיפיה עדנה.

לאחר הקדמה זו אוכל רק להוסיף שלאחר צחבת הבסיס היה ריח האביבי ממש משיב בפש. בדרך אספנו את דודיק סייר הפלמ"ח הוותיק הזכור לכם בודאי מהשיר "דודו שלא חזר מביצות הבטיחה". רק הוא יודע את הדרך בין הביצות המפורסמות מקום קבורתם של כל החיות הרעות: הפ הפדאיון, המורים וכיד הדמיון הטובה...

התכנסנו ליד הזחלמים וכידוע פלסטינה היא ארץ דמוקרטית מאד, אז אחד הטרונים הביע את דעתו הלא כל-כך טובה על בחורנו התמיר-אפרים. לאחר קרב יריקות קשה בפצע הטירון בפשית והועלה לזחל"ם על ידי אפרים. עדנה החיננית הועילה בטובה לטפל בו.

לפני תחילת המסע לבשו כולם סרבליט והיה לנו הכבוד לראות את גופם המרהיב עין של אפרים ועדנה... איזה שרירים היו לשניהם!

תלאות על גבי תלאות נערמו על גבינו במשך הדרך, אך כשהגענו לביצות נשא אפרים את יפיפיתו עדנה על כתפיו החסובות וכמובן שקע עד צואר. עברנו את הביצות וכבר היה היעד לפנינו. הכיבוש היה קל, אך השמחה היתה קצרה ביות ובדרך לפאית ולא ידועה הגיע הרב"ט הבזכר בתחילת הסיפור (וכנראה שעלה בדרגה) לבית הבק וחיכה עד שנגמור לכבוש אותו!!!

מיכאל

הנצחה

משהו בענין ההדרכה ברצוני להביא לפניכם.

לפני כ-3 חודשים ביליתי 6 ימים בסמינר מדריכים צעירים ורכשתי חומר רב וטוב, הודות למדריכנו.

התחלתי להדריך ברוח טובה וברצון טוב את כחת הירדן. חשבתי לעצמי, מדוע אני כה בלהבת? הם כיתה כה רעה (לפי סיפורים קודמים) כה קשה לעשות אתם משהו. ועוד שוחחתי עם מדריכים בעלי בסיון של שנה והם אמרו: לא רצוי להתאמץ, את תתיאשי כל כך שלא תרצי יותר להדריך. חשבתי אם הם אומרים הם בטח צודקים. אבל, מישהו פעם באמת ניסה להדריך ברוח טובה וברצון טוב? רצוי שינסה. איזו הנאה, לראות את החניכים הצעירים שמחכים בלב נרגש לכל יום שני לקראת הפעולה. אני מרגישה שאני מתקדמת, הקשר מתהדק וזה בהחלט כדאי.

תשאלו אותם ויגידו. בעיקר בקשר לסמים שזה כבר סיפור בפני עצמו, וכדאי שתשאלו את הוריהם איזה תעמולה בגד הסרטן עישנו לילדים. למה אני בכלל מספרת דברים אלה, כדי שהנאים אחרי יבסו ויווכחו שכדאי להתאמץ וכדאי לנסות ואז בא הסיפוק.

נסיוני אמנם קצר: רק בעל חודשיים אבל כנראה שבטחוני בנדון מרשה לי להאמין.

נסו חבר'ה, היו למדריכים, חוויה לא רגילה.

הדסה

כל עשאים למנתקו ?

1. כל המילים הבאות מתחילות באותיות אב, מצא אותן!

1. חודש בשנה -
2. עובה מסוימת -
3. אתה הבן שלו -
4. כשמישהו מת אבו שרונים בו -
5. באופן מוחלט (מילה לועזית) -
6. גוש קשה ומוצק -
7. גבטלמן עתיק -
8. לכלוך באויר -

2. בקטע הבא "טמונות" חמש מילים הקשורות לחג הסוכות, מצא אותן!
רמז: המילים הן: ערבה, סוכה, הדס, לולב, אתרוג.

מצא אותן לפי הדוגמה הבאה: פר יפה - פרו.

"אתמול עבדתי כלול בשעה ארבע בבוקר. לכן הלכתי לישון מוקדם עוד בערב הקודם לו. גיליתי ששלמה, העובד שם, מאד אוהד סוסים למיניהם! וכן הוא מעריץ את רוג'ר מור השחקן המפורסם (?) וכן, כמובן, את בריג'יט ברדו. עזבתי את הלול כשהוא מלא הדס וכה הלכתי אל ביתי. כל הכבוד.

3. הנה לכם שני תשבצונים קלים המילים (הנכונות) מופיעות גם במאונך ואם במאונך אותו הדבר:

1. מדינה, אזור -
2. ההיפך ממיעוט -
3. יליד הארץ -
4. (גם) -
5. משקה חם בארוחה -
6. הולך מהר מאד -
7. ההיפך מהרבה -

↓

I
II
III

א
ב
ג

אם תרא מכשאויות - זו תורת האזנים כוללה